

Mødrehjælpen Tema

Analysenotat fra Mødrehjælpen. Nr. 3/Juni 2020

VOLD I NÆRE RELATIONER | RÅDGIVNING OG BEHANDLING

Undersøgelse: Svært at komme ud af voldens skygge

Når man har børn sammen, er det ofte meget svært at komme fri af partnervolden. Den fortsætter nemlig ofte som psykisk vold, stalking, chikane og trusler, selv om man er flyttet fra voldsudøveren. De årelange voldsforløb er en af årsagerne til, at voldsudsatte har vidt forskellige behov for hjælp og støtte undervejs i deres vej ud af volden. Men fagpersoner som fx pædagoger, lærere og socialrådgivere er ikke altid gode til at spotte volden. Det er nogle af de indsigter, en undersøgelse foretaget blandt brugere af Mødrehjælpens ambulante voldsbehandlingsindsats *Ud af Voldens Skygge* giver.

Konsekvenserne af vold i familien er store. Både samfundsøkonomisk og for den enkelte familie. Forskning viser, at personer, der har været udsat for psykisk partnervold, hyppigere har symptomer på dårligt fysisk og psykisk helbred såsom angst, PTSD, depression mv. Det påvirker de voldsudsattes generelle trivsel både på kort, mellemlang og lang sigt og i væsentlig grad også deres arbejds- og forældreevne.

Med denne undersøgelse ønsker Mødrehjælpen at nuancere billedet af, hvem voldsudsatte kvinder er, og belyse voldsudsatte mødre og børns forskelligartede behov for hjælp i form af rådgivning, støtte, behandling og sikkerhed.

Undersøgelsen giver et indblik i de komplekse udfordringer, man står med som voldsudsat, og den peger samtidig på, at der er behov for bedre opsporing og flere tilgængelige tilbud, end der findes i dag.

Undersøgelsen viser blandt andet, at:

- Voldsudsatte kvinder har vidt forskellige baggrunde og ressourcer, og de har vidt forskellige sikkerheds-, rådgivnings- og behandlingsmæssige behov for hjælp
- Når man har børn sammen, fortsætter og intensiveres den psykiske vold ofte, selvom parforholdet ophører
- Selv om voldsudsatte kvinder og børn har været i kontakt med mange offentlige instanser, som fx skole og dagtilbud, så oplever kvinderne, at volden er gået under radaren, fordi kvinderne udadtil er for velfungerende, og fordi instanserne mangler viden og kompetencer til at få øje på vold i nære relationer

Undersøgelsen er lavet dels på baggrund af interviews med 12 kvinder, der været i behandling i Mødrehjælpens ambulante tilbud til voldsudsatte kvinder og børn, og dels på baggrund kvantitative data om yderligere 397 kvinder, der de seneste fem år har modtaget behandling i Mødrehjælpen. Læs mere om undersøgelsen sidst i temaet.

Om Mødrehjælpen

Mødrehjælpen støtter og styrker udsatte børnefamilier og gravide gennem professionel rådgivning og frivillige aktiviteter. Mødrehjælpen tilbyder gratis rådgivning til voldsudsatte og behandling til voldsudsatte forældre og børn i indsatsen *Ud af Voldens Skygge*. Samtidig arbejder vi politisk for at sikre voldsudsattes ret til ambulante behandling.

Analysenotat

DEL 1: MANGE VOLDSUDSATTE GÅR UNDER RADAREN

Undersøgelsen viser, at flere end hver tredje kvinde i Mødrehjælpens ambulante voldsbehandling ikke har fået hjælp, før de startede i Mødrehjælpen. Det er således 38 procent af kvinderne, der ikke har været i kontakt med andre instanser. 62 procent af kvinderne fortæller, at de ikke har været i kontakt med socialforvaltningen. I disse tilfælde er de kommunale myndigheder derfor ikke klar over, at børnene har levet med vold i hjemmet.

I undersøgelsens interviewdel fortæller størstedelen af kvinderne, at volden ikke blev opdaget af de forskellige instanser, de havde været i kontakt med i kommunen, hos lægen og ved privatpraktiserende psykologer og parterapeuter og heller ikke af fx pædagoger og lærere.

Eksempelvis forklarer en mor: *Dem, vi har været i kontakt med i kommunen, er simpelthen ikke dygtige nok til at*

se bagom. (...) I mødet med kommunen blev konflikterne afdækket. Men den systematisk kontrol med magt, trusler, manipulation, krænkende adfærd, seksualiseret sprogbrug kom ikke op, så det blev tydeligt.
(Kvinde, 53 år, to børn)

En psykolog i Mødrehjælpen forklarer, at der er tale om et generelt problem for de kvinder, der søger hjælp hos Mødrehjælpen: *Vi møder kvinder, der fortæller, at de er gået til lægen med diffuse somatiske symptomer, men at der aldrig er blevet sat spørgsmålstejn ved, om der kunne ligge voldsrelaterede forhold bagved. Derfor er det vigtigt, at man som professionel har viden om, hvad fysisk og psykisk vold er. Hvis man ikke møder nogen, der har den viden og forståelse og stiller de spørgsmål, så bliver det heller ikke opsporet.*

Dem, vi har været i kontakt med i kommunen, er simpelthen ikke dygtige nok til at se bagom.

(Kvinde, 53 år, to børn)

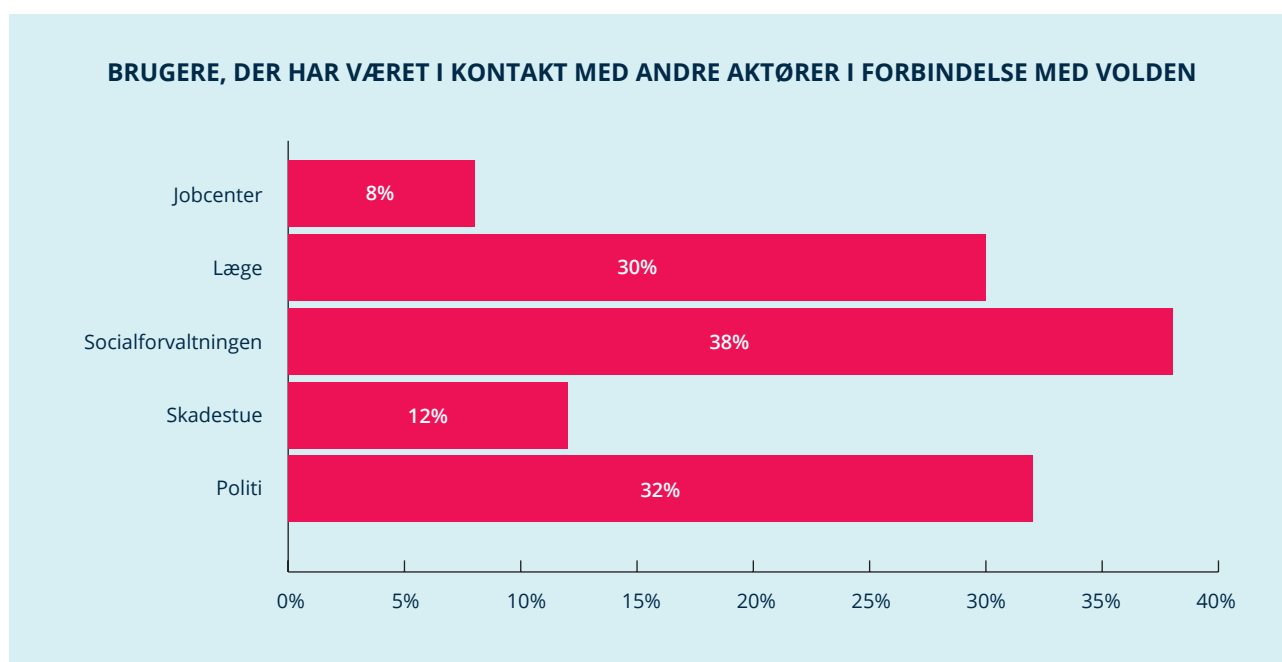

Fig.1 Figuren viser de andre aktører end Mødrehjælpen, som kvinderne angiver at have været i kontakt med i forbindelse med volden

Langvarige voldelige forhold

Undersøgelsen viser desuden, at størstedelen af kvinderne i Mødrehjælpen's behandlingstilbud har været i den voldelige relation længe, inden de fik brudt med udøveren. Således har over en tredjedel levet i et voldeligt parforhold i 5-10 år, mens hver fjerde har levet i volden i over 10 år. Samtidig har 57 procent af kvinderne været sygemeldt på grund af følgerne af volden inden for de sidste to år.

Forskning viser (Oldrup et. al. 2018), at varigheden af et voldeligt forhold har en indvirkning på graden af

følgevirkninger for den udsatte. Og ifølge behandlere i Mødrehjælpen kan den tid, der går, *efter* man har forladt sin partner, til man kommer i behandling, også have betydning for, i hvor høj grad volden får følgevirkninger for både den voldsudsatte og børnene. En behandler i Mødrehjælpen fortæller således: *Når der går for lang tid, før man får behandling, får volden lov til at konsolidere sig i barnet og kvinden. Følgevirkningerne bliver en del af deres hverdag og normalitet. Jo længere tid de traumatiserende oplevelser forbliver ubearbejdet, jo sværere bliver det for både børn og voksne at fungere i hverdagen. Jo værre bliver det.*

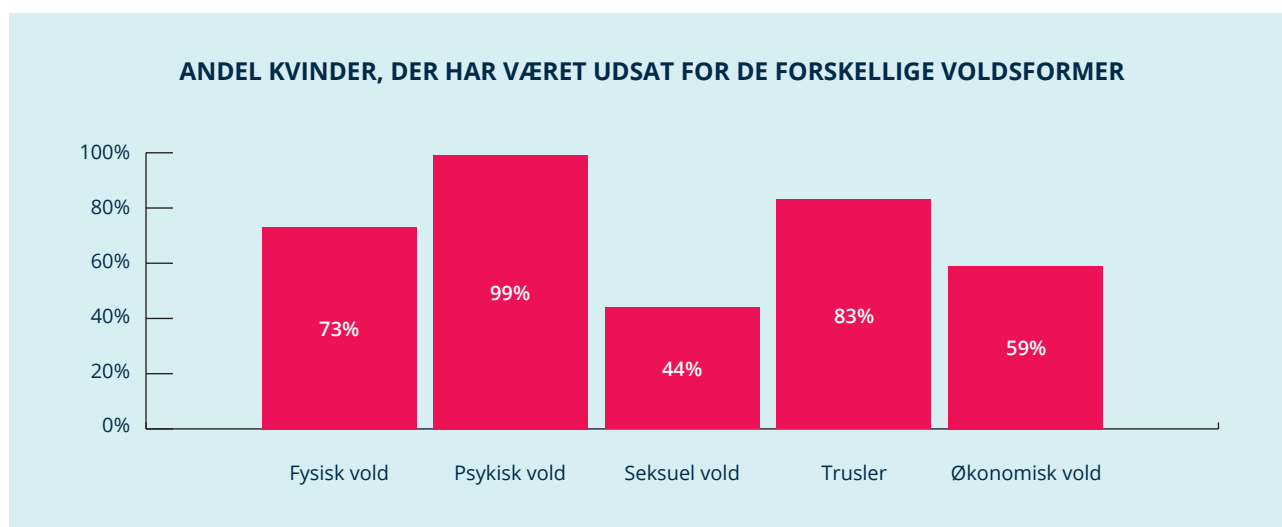

Fig.2. Figuren viser, hvilke former for overgreb kvinderne har været udsat for i deres seneste forhold

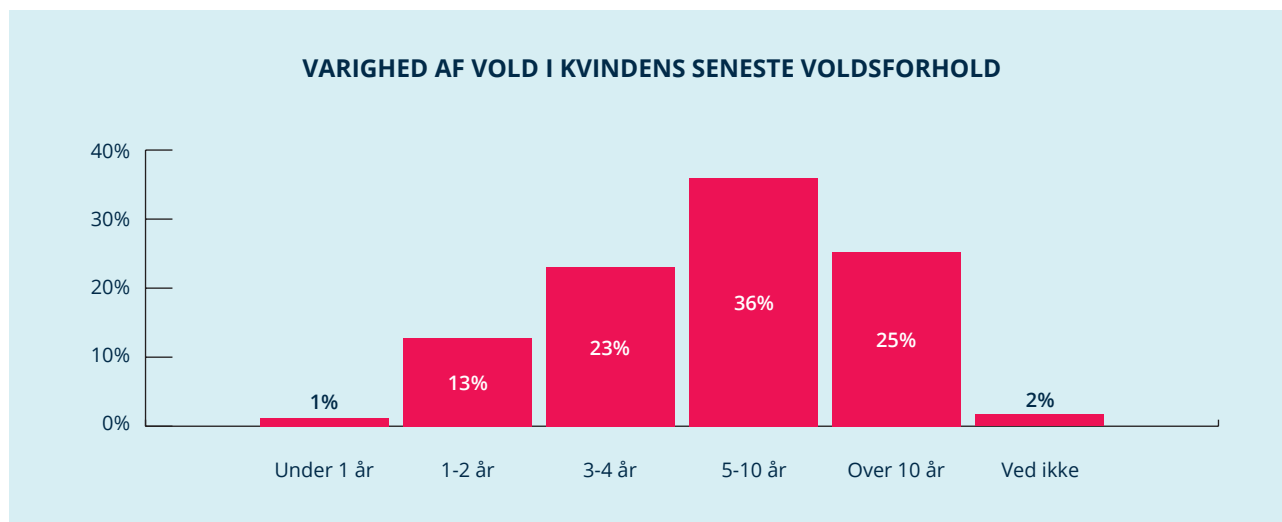

Fig.3. Figuren viser, hvor længe kvinderne har været udsat for vold i deres seneste forhold

Velfungerende familier på overfladen, men...

Kvinderne i Mødrehjælpens ambulante voldsbehandling har vidt forskellige baggrunde. Mange er i job og har mellemlange eller lange videregående uddannelser:

- 56 procent har en mellemlang eller lang videregående uddannelse
- 56 procent var i ordinær beskæftigelse eller uddannelse ved start i Mødrehjælpens behandlingstilbud
- 65 procent har en arbejdsindtægt, lærlinge-/elevløn eller SU.

De interviewede kvinder fortæller, at de ikke har fået tilbud om hjælp fra offentlige instanser, hvilket netop kan skyldes, at de ikke har kontakt med de sociale myndigheder i andre sammenhænge.

Der er altså en risiko for, at voldsudsatte, der er i beskæftigelse og i øvrigt ikke viser tegn på sociale problemer, ikke bliver opsporet i kommunerne. I flere interviews fortæller kvinderne, at de oplevede, at volden var usynlig for omgivelserne, og at de ikke selv følte sig

i målgruppen for de hjælpetilbud, de selv kunne finde frem til.

En kvinde fortæller, hvordan hun oplever at være gået under radaren i kommunen på grund af familiens sociale status: *Jeg er udefra betragtet som virkelig ressourcestærk. En snyder. Meget usynlig i det felt. Vi var, og han er, velhavende på en charmerende måde. Vi er blevet proppet over i den der velfungerende familie-kategori. Med et sårbart barn, men en ressourcestærk familie.*

(Kvinde, 53 år, to børn)

En rådgiver i Mødrehjælpens ambulante voldsbehandling genkender dette billede og forklarer, at der er en høj grad af stigma forbundet med at være voldsudsat: *Vi møder kvinder, som på papiret er ressourcestærke, men som kun lige hænger i med neglene. Og hvor børnene er begyndt at reagere voldsomt. Men netop af samme grund kan de ikke få noget hjælp. For de er ikke synlige særlig mange steder, og de har svært ved selv at bede om hjælp, fordi de har en identitetsmæssig opfattelse af, at det ikke er det, de skal.*

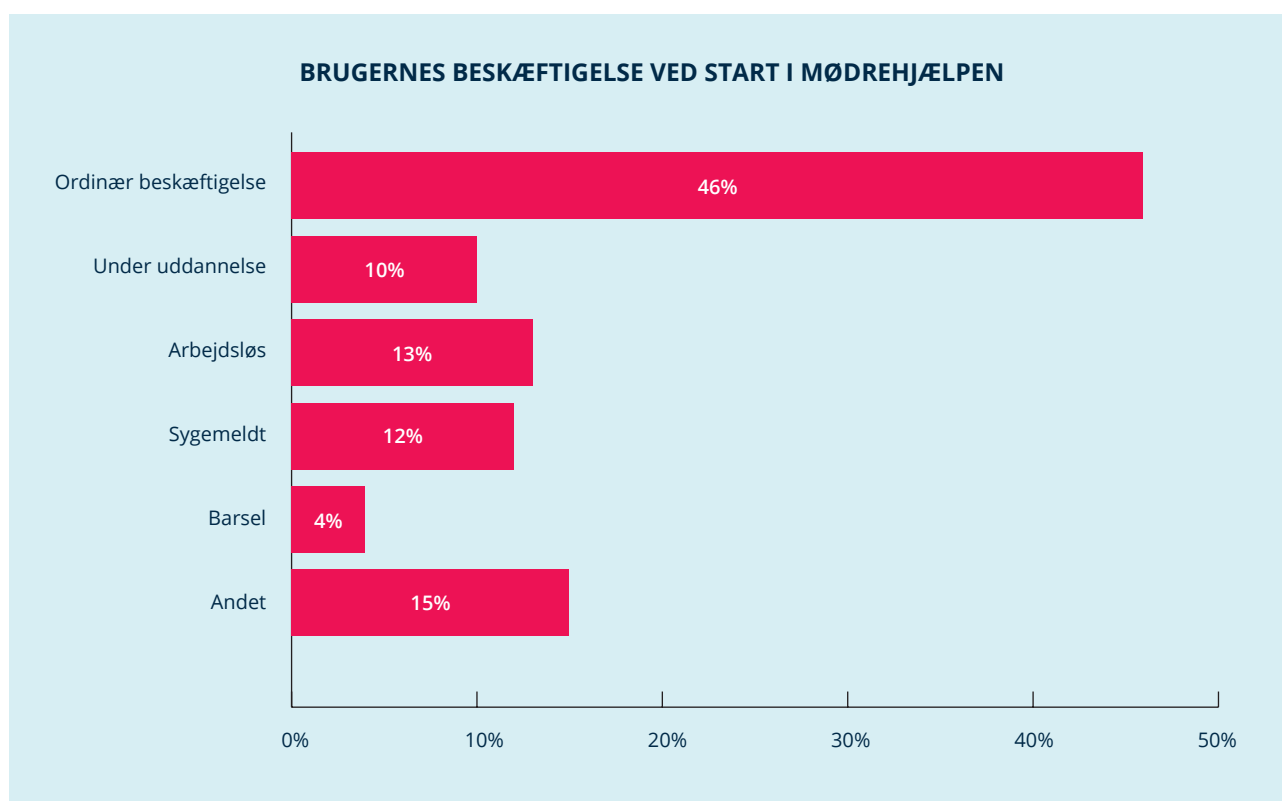

Fig.4. Figuren viser brugernes beskæftigelse ved opstart i Mødrehjælpens ambulante voldsbehandling

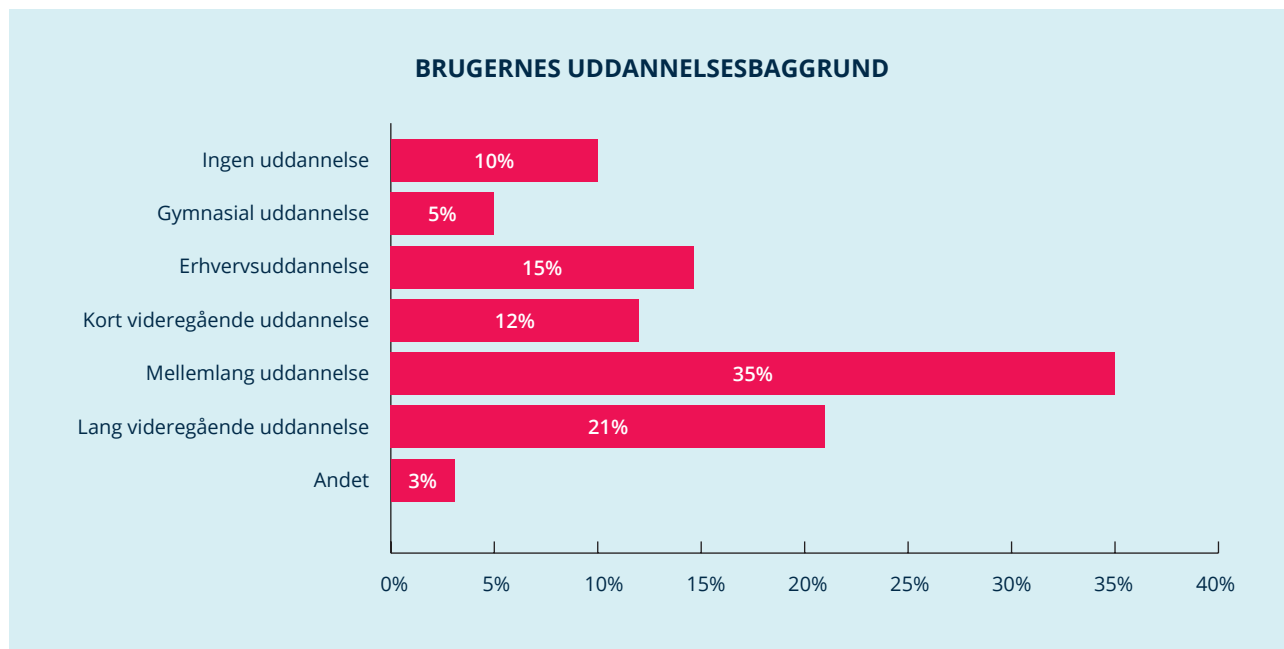

Fig.5. Figuren viser brugernes uddannelsesbaggrund registreret ved opstart i Mødrehjælpen ambulante voldsbehandling

Hanne, 48 år: Jeg tænkte, nu dør jeg

Hanne har barn med sin voldelige eksmand, som gennem fem år udsatte hende for grov fysisk vold. I Mødrehjælpen fik hun støtte til at tackle den fortsatte relation til manden, efter hun flyttede fra ham. Hun har fået juridisk bistand, og både hun og hendes søn har fået behandling individuelt og i børnegruppe.

Da vi mødte hinanden, var det helt fantastisk. Jeg blev sat op på den her piedestal, og jeg følte, at det endelig var lykkedes mig at finde min soulmate. Men der begyndte hurtigt at komme underlige situationer, som blev til decideret vold, når han blev vred. Og det var psykisk og fysisk. Meget fysisk.

Han gik fra os, hver gang han syntes, jeg havde gjort noget forkert: Hvis jeg ikke syntes om den musik, han satte på

anlægget, eller hvis jeg lavede et forkert ansigtsudtryk. Jeg var bange for, hvad han kunne finde på, fordi han var så uforudsigelig.

På en ferie hev han mig ned på gulvet i køkkenet, slæbte mig ind i stuen og sad oven på mig i halvanden time. Min søn på et halvt år lå på 1. sal og skreg, og jeg måtte ikke gå op til ham. Jeg var helt ude at skide. Han fik sådan nogle onde øjne. Jeg var bange og tænkte: Nu dør jeg. Jeg kunne ikke få vejret. Da han slap mig, løb jeg op og ammede min søn. Og så sad han bare og skulede med onde øjne resten af natten og var helt psykotisk.

Men forrige år trådte jeg ligesom ud af en boble og tænkte: 'Det her skal min søn bare ikke opleve mere. Det holder jo ikke'. Jeg kan se det hele klart nu. Jeg har

besluttet, at jeg aldrig skal have en mand mere. Min krop siger nej tak. Men måske alligevel om ti år, når den lille er stor.

Jeg har ikke de der tætte veninder, hvor man kan ringe midt om natten, det har jeg aldrig haft. Jeg har kun mine forældre, som har været en kæmpe støtte. Uden dem havde jeg slet ikke klaret den. Men der er nogle ting, som jeg slet ikke har lyst til at fortælle mine forældre, fordi det har været for hårdt.

Dér har jeg haft brug for hjælp udefra, og den fandt jeg i Mødrehjælpen. Jeg fik endelig talt det hele igennem, og jo mere man snakker det igennem, jo mere går det væk. Selvom det er pisse hårdt. I starten trillede tårerne ned ad kinderne på mig, fordi jeg var så kvæstet.

DEL 2: VOLDEN FORTSÆTTER EFTER BRUDDET

Undersøgelsen viser, at en stor del af kvinderne oplever, at selvom de er lykkedes med at bryde forholdet til den voldelige partner og således ikke lever med den fysiske vold tæt på kroppen, så fortsætter den psykiske vold og chikane i forbindelse med samarbejdet om fælles børn. Især fordi der meget ofte er sager om samvær i familieretshusene og i retssystemet, som tvinger kvinderne til at være i kontakt med den voldelige eksmand.

Konfliktfyldt skilsmisse er et vilkår for mange

En tredjedel af brugerne i Mødrehjælpens ambulante voldsbehandling har verserende samværssager med eks partnere, når de kontakter Mødrehjælpen – og det er i mange tilfælde årsagen til, at de henvender sig til Mødrehjælpen.

Det forhold, at kvinderne er forældre, skaber derfor et særligt livsvilkår for dem som voldsudsatte og sætter en særlig ramme for den hjælp, de har brug for.

Ifølge en psykolog i Mødrehjælpens ambulante voldsbehandling får den psykiske vold i mange tilfælde lov til at udspille sig igennem familieretshusene: *Kvinderne bliver ofte mødt med et krav om samarbejde og "Nu må I have fokus på børnene og lægge volden bag jer".*

Men netop fordi den psykiske vold fortsætter og ofte også med skjult chikane, kan det være utrolig kompliceret at samarbejde.

Hos de interviewede kvinder går det igen, at de oplever, at de ikke passer ind i det "normale" familieretssystem. En kvinde fortæller, hvordan den psykiske vold fortsætter og udspiller sig gennem sager i Familieretshuset: *Jeg troede, det ikke kunne blive værre. Det skulle så vise sig, at der startede et nyt kapitel i helvede. I perioder havde vi sager kørende ved mindst otte myndigheder. Jeg var fuldstændig lagt ned af stress, og i dag har jeg PTSD. Og jeg kan jo se, at det slutter jo ikke, før min datter er 18 år.* (Kvinde, 44 år, ét barn).

En anden kvinde fortæller ligeledes, hvordan den psykiske vold mod hende er fortsat, fordi børnene binder dem sammen og gør det umuligt for hende at lægge afstand til sin eksmand: *Jeg kan godt tænke på, om jeg nogensinde kan lære at få det på afstand. Men vi skal i Familieretshuset til jul, og jeg ligger bare søvnløs. Det er ikke første gang, han søger bopæl, men han gør det bare hele tiden. Og så skal vi sidde i sådan et konfliktmæglingsforløb, for det vil han have nu. Det er jo ikke bare brandslukning, man har brug for. Man har i den grad brug for efterslukning.* (Kvinde, 38 år, ét barn).

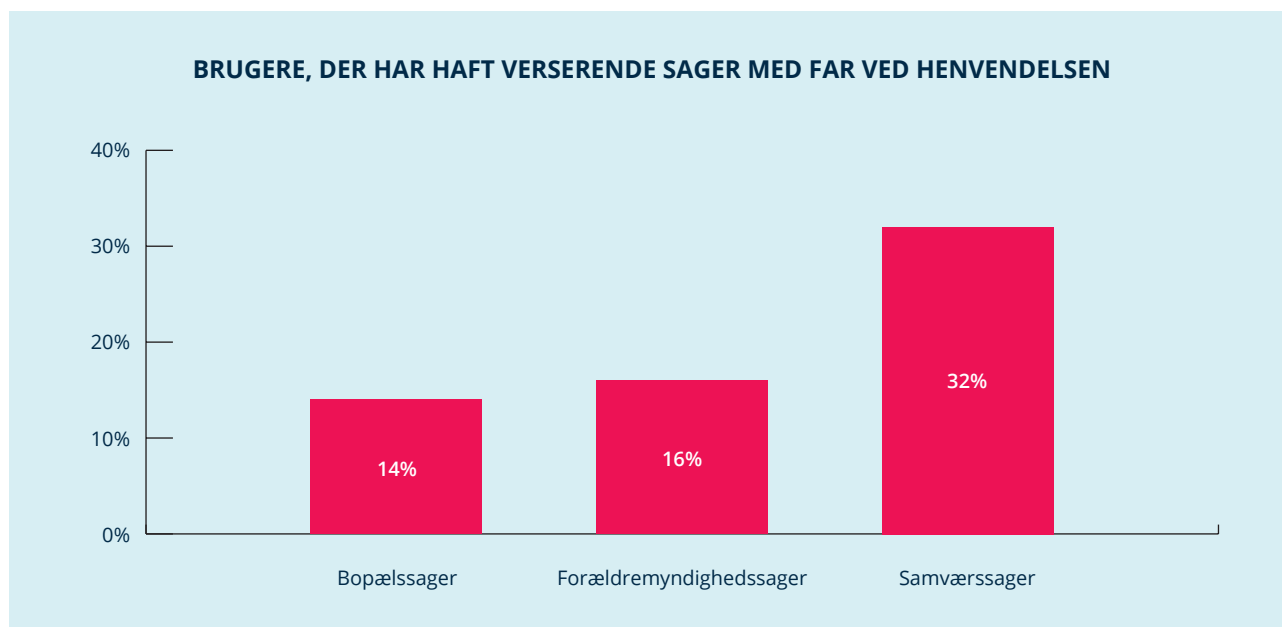

Fig. 6. Figuren viser andelen af kvinder i Mødrehjælpens ambulante behandlingstilbud, der har verserende sager om bopæl, forældremyndighed og samvær

Maria, 26 år: Man kan ikke bare lægge sig som en grøntsag

Maria gik fra sin voldelige kæreste gennem otte år for to år siden. Sammen har de en datter på fem år. Marias eksmand var misbruger og udsatte hende for fysisk, psykisk og økonomisk vold. Gennem Mødrehjælpen har Maria fået styr på sin økonomi, fundet en bolig, og fået hjælp til den fortsatte kontakt med eksmanden om deres fælles barn.

Jeg er vokset op i en helt almindelig familie, men har brugt otte år – ja, faktisk hele mit voksenliv på at være i et voldeligt forhold.

Jeg havde en lyserød drøm om, at vi skulle være en familie. At han ville ændre sig og stoppe sit kokainmisbrug, fordi vi fik et barn sammen. Jeg havde en ide om,

at jeg kunne redde ham. Det er så kliche, men det er det, der sker. Jeg troede, at jeg kunne blive grunden til, at han stoppede.

En socialrådgiver anbefalede mig at tage på krisecenter, men det ville jeg ikke. Han ville jo stadig være der, når jeg flyttede ud igen. I stedet havde jeg brug for at lære at være i den by, jeg nu engang bor i, og i det nærområde, hvor han også kan komme. Jeg måtte lære at håndtere det og håndtere min frygt for ham.

Jeg havde brug for at blive bygget op igen og få selvværd. Man bliver jo pillet helt fra hinanden. Det er ligesom at tage et puslespil med tusind brikker og kaste dem op i luften. At skulle samle dem

igen alene er rigtig svært, for man er jo også en mor samtidig. Man kan ikke bare lægge sig som en grøntsag. Man er nødt til at være der.

Min datter er blevet hårdt påvirket, og det er det, der er sværest for mig at erkende. At skulle indse, at ens barn har været udsat for nogle ting. Det er der jo ikke nogen forældre, der ønsker – og slet ikke, at man ikke reagerede i tide.

Hvis jeg ikke havde fået hjælp til at bygge mit selvværd op, så havde jeg siddet et eller andet sted på kontanthjælp og haft ondt af mig selv. Ens selvværd kan ligge på et meget lille sted, når man har været sammen med sådan en person, som ham jeg har været sammen med.

” Jeg havde en lyserød drøm om, at vi skulle være en familie. At han ville ændre sig og stoppe sit kokainmisbrug, fordi vi fik et barn sammen. Jeg havde en ide om, at jeg kunne redde ham. Det er så kliche, men det er det, der sker.

(Maria, 26 år, ét barn)

DEL 3: BEHOVET FOR FASTHOLDELSE AF NORMALITET OG HJÆLP TIL STABILISERING

I undersøgelsen ser vi, at kvinderne har haft et stort behov for leve et 'normalt' liv både før og efter bruddet med voldsudøveren. Mange ønsker ikke at tage på krisecenter, selv om de er udsat for fysisk vold. De oplever krisecenteropholdet som meget indgribende eller nytteløst. I stedet lægger kvinderne vægt på at få hjælp til at få styr på økonomi, bolig og især forholdet til både den voldelige ekspartner og til børnene, der ofte har været vidner til volden i hjemmet.

Stabilisering af hverdagen

En gennemgående tendens i interviewene er, at kvinderne har brug for hjælp til at få hverdagen til at fungere både umiddelbart efter bruddet med den voldelige partner og selv flere år efter bruddet.

En kvinde beskriver, hvordan Mødrehjælpens ambulante behandling har givet hende hjælp til at tackle forholdet med hendes voldelige eksmand: *Jeg fik hjælp til at navigere i det hele med kommunen og så videre. Jeg havde en, jeg kunne ringe til, når jeg panikkede, fordi der fx kom noget i e-Boks. Jeg følte virkelig, at der var nogen, som forstod mig og havde mig.* (Kvinde, 42 år, to børn).

En anden kvinde fortæller om den hjælp, hun fik til at undgå at optrappe konflikter med sin eksmand og samtidig begrænse kontakten til ham: *Alene det at holde sådan en type fra døren, det er et fuldtidsarbejde. Så det,*

at der er nogen, man kan ringe til, og så lytter de, og der er råd at hente. Jeg kunne også finde på at ringe til socialrådgiveren i Mødrehjælpen: 'Nu har han skrevet det her, hvad skal jeg svare?' Det er lidt som en pude at lægge sig på. Den der tryghed, der er vigtig.

(Kvinde, 26 år, ét barn)

En socialrådgiver i Mødrehjælpen fortæller, at kvinderne i høj grad har brug for hjælp til at håndtere den løbende dialog med den voldelige ekspartner om forældreskabet og om sager i familieretshuset: *Mange af kvinderne oplever, at tiden efter bruddet er ekstremt konfliktfyldt. De oplever, at volden ikke stopper, men tværtimod fortsætter i rigtig mange år. Der, hvor den psykiske vold tit fortsætter med at udspille sig, er via børnene og via økonomien. Det kan handle om, at der hele tiden bliver startet nye sager op i kommunen, og konstante diskussioner om, hvem der køber flyverdragten og computeren til skolen, og hvem der betaler for efterskoleopholdet. Jo mere de skal samarbejde, jo vanskeligere bliver det. Der har de behov for hjælp til at få hverdagen til at fungere.*

Undersøgelsen viser, at det, kvinderne især har behov for – sideløbende med traumebehandlingen – er, at der løbende bliver taget hånd om og skabt overblik over de juridiske problemstillinger, og at de bliver understøttet i at varetage deres barns tarv i den konfliktfyldte forældrerelation.

Alene det at holde sådan en type fra døren, det er et fuldtidsarbejde. Så det, at der er nogen, man kan ringe til, og så lytter de, og der er råd at hente.

(Kvinde, 26 år, ét barn)

Helena, 45 år: At liste rundt på æggeskaller

Helena har to børn med sin eksmand, som hun levede sammen med i et voldeligt forhold i 17 år. Hendes eksmand har udsat hende for psykisk vold, trusler og social kontrol.

Jeg faldt for ham, fordi han var et meget markant menneske. Han havde en god karisma og vidste enormt meget. Jeg kunne godt se, at han var ekspressiv, da jeg selv er en ret forsigtig kvinde.

Jeg havde et billede af, at de sidste rester af det sorte ville forsvinde, når vi fik et barn. Men det gjorde det bare slet ikke. Da vi fik børn, var det et kæmpe kontroltab for ham. Vi stod med to små børn, og det blev meget voldsomt, når der var skrig, gråd og sygdom. Jeg begyndte at blive bange. Han slog med knytnæver ned ved puslebordet, mens de lå der. Der blev jeg skræmt.

Jeg troede, det handlede om, at han havde en dårlig tid på sit job. Vi havde

nogle mørke perioder, hvor jeg listede rundt på æggeskaller derhjemme. Alt var andres skyld. Enten var det min skyld eller min families skyld eller min læges skyld. Han gav mig skidebatter for de mindste ting. Hvis jeg havde åbnet en mælk, før en anden var udløbet, min måde at gøre rent på, min måde at være mor på, måden jeg kørte økonomi på. Han kontrollerede, hvem jeg måtte tale med i arbejdssammenhæng.

Til sidst kunne jeg dårligt nok finde ud af at være til. Jeg gik ned med et nervesammenbrud, fordi han blev så vred. Han har aldrig slået mig, men han har truet mig. Og råbt mig ind i hovedet og spyttet på mig. Og truet med at slå mig ihjel. Og han har slået på sig selv over for børnene og råbt sådan noget som "Jeg skærer halsen over på dig". Mit nervesystem har været totalt presset. Jeg var skind og ben. Jeg kunne ikke sove, og jeg havde eksem over det hele. Det eneste, jeg manglede, var at tabe håret.

Vi havde en politik, der hed "Vi skifter ikke med vores beskidte vasketøj". Det har jeg meget tit fået at vide. At det skal holdes inde.

Min søn har haft skolevægring og har været bange for alle ting. Og min datter har også traumer. Efter behandlingsforløbet i Mødrehjælpen har vi fået et sprog, så vi kan tale sammen, og vi har fået metaforer for, hvad der sker i os, når jeg bliver bange, og min datter bruser frem og kæmper.

Nu, hvor jeg er gået fra min eksmand, føler jeg, at jeg på nogle områder står stærkere end nogensinde. Jeg har fået hjælp, og jeg er blevet rekonstrueret. Men der er også nogle ting, jeg aldrig slipper af med igen.

Til sidst kunne jeg dårligt nok finde ud af at være til. Jeg gik ned med et nervesammenbrud, fordi han blev så vred. Han har aldrig slået mig, men han har truet mig. Og råbt mig ind i hovedet og spyttet på mig. Og truet med at slå mig ihjel.

(Helena, 45 år, to børn)

Om undersøgelsen

Undersøgelsens datagrundlag er både kvantitativt og kvalitativt funderet.

KVANTITATIVE DATA: Rådgiverne udfylder ved første indledende samtale i Mødrehjælpen et stamkort, hvor viden om brugerne bliver afdækket. Spørgsmålene afdækker både basisfakta som alder og bopæl samt indhenter viden om den vold, de har været udsat for, og de instanser, de har været i kontakt med udover Mødrehjælpen. Data er fra perioden 2015-2019 hvor der har været 397 kvinder igennem et behandlingsforløb i Mødrehjælpen.

INTERVIEWS: Der er gennemført 12 semistrukturerede interviews med kvinder, der har været eller er en del af et behandlingsforløb i Mødrehjælpen. Kvinderne repræsenterer et bredt udsnit af brugerne. Både ift. alder, socialklasse, hvilken voldsform de har været udsat for, hvilke indsatser de har været en del af i behandlingsindsatsen i Mødrehjælpen, hvorvidt de har været på krisecenter eller ej, og hvor lang tid siden det er, at volden er foregået.

Vi har spurgt ind til deres oplevelser af den hjælp, de har fået frem til i dag, og bedt dem hjælpe os med at sætte ord på, hvor hjælpen har virket, hvor den har manglet, og hvor den kunne have været bedre.

INTERVIEWS MED MØDREHJÆLPENS RÅDGIVERE OG BEHANDLERE: Afslutningsvis er der gennemført interviews med fem medarbejdere i Mødrehjælpen, hhv.

en børnetераapeut, en psykolog og tre socialrådgivere, der er videnskilder og har understøttet arbejdet med at se mønstre på tværs af brugergruppen.

Alle citater og casebeskrivelser er anonymiseret af hensyn til de deltagendes sikkerhed. Navne på behandlere i Mødrehjælpen er ligeledes anonymiseret. Citater kan være tilpasset af hensyn til læsbarhed.

Om Ud af Voldens Skygge

Ud af Voldens Skygge er et gratis tilbud fra Mødrehjælpen til børn og forældre, som har levet med vold i familien. Gennem behandling og rådgivning får børn og voksne hjælp til at bearbejde voldens følger. Behandlingen tilbydes som udgangspunkt til kvinder, der har forladt eller har truffet beslutning om at forlade den voldelige partner, og som stadig lever med de psykiske, fysiske og sociale følger af volden. De får hjælp til at bearbejde følgerne af volden og til at styrke den ofte sammenbrudte relation til deres børn.

Indsatsen har eksisteret siden 2009 og bygger på forskningsbaseret, valideret viden om behandlingsmetodens virkning. En evaluering fra Videnscenter for Psykotraumatologi fra 2014 viser, at de kvinder, der har gennemgået hele forløbet, bl.a. har fået reduceret symptomer på PTSD, angst og depression. Derudover er kvindernes stress forbundet med økonomi, børns samvær med far og egen fysiske sikkerhed blevet reduceret, og de har fået bedre selvværd, større tillid til andre, større følelse af social støtte og uafhængighed fra den voldelige partner.

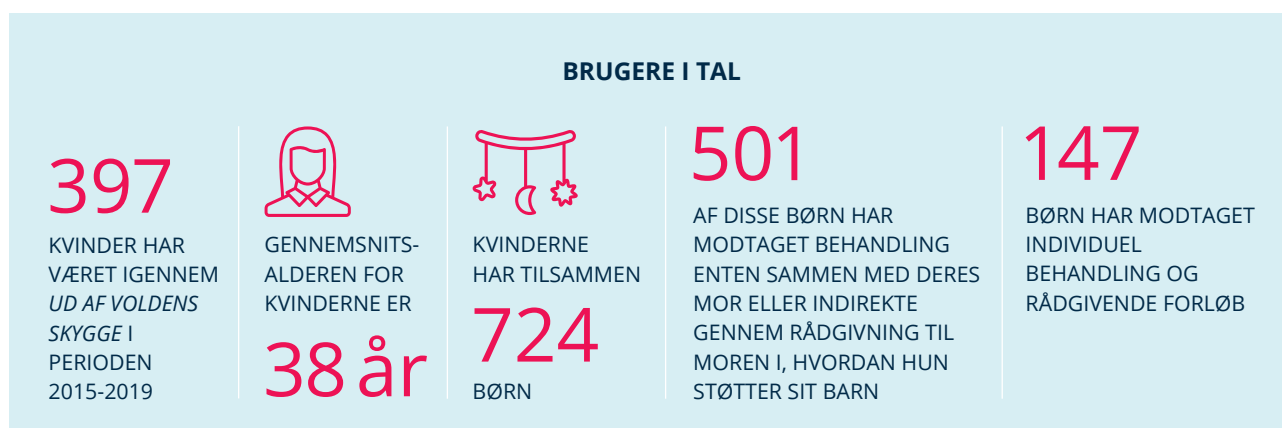

Fig.7. Figuren viser, hvor mange kvinder og børn, der har været en del af Mødrehjælpens behandlingsindsats *Ud af Voldens Skygge* og kvindernes gennemsnitsalder

MØDREHJÆLPENS ØVRIGE INDSATSER TIL VOLDSUDSATTE

Som voldsudsat kan man være ramt på mange områder. Derfor har Mødrehjælpen en række indsatser, som hjælper familier, der lever i eller er kommet ud af et voldeligt forhold: Både til at erkende volden og med at tage de næste skridt. Vi støtter den voldsudsatte i at genvinde balancen økonomisk og juridisk i det retslige efterspil, der ofte er, når man bryder ud af et voldeligt forhold, hvor der er børn involveret.

Holdepunkt

Holdepunkt er Mødrehjælpen's landsdækkende rådgivning til mødre, fædre og gravide, som har brug for rådgivning og støtte. I Holdepunkt kommer man i kontakt med rådgivere på telefon, chat eller ved personlige samtaler i vores rådgivningshuse. Og det er her, man bliver henvist til Mødrehjælpen's specialiserede indsatser, herunder behandlingstilbuddet for voldsudsatte.

Råd Til Livet

I Råd Til Livet hjælper jurister, socialrådgivere og økonomiske mentorer forældre og gravide, der er blevet udsat for fysisk, psykisk eller økonomisk vold, og som har mistet overblikket over deres økonomi. Her får de hjælp til at få styr på deres families situation, blandt andet med hjælp og rådgivning ift. budgetlægning, spareråd, bodeling og mulighed for gældssanering. Mary Fonden står bag Råd Til Livet, og indsatsen udføres i samarbejde mellem Mødrehjælpen, Nykredit og lokale, frivillige advokater.

Retshjælp

Mødrehjælpen tilbyder gratis retshjælp hos en uvildig jurist eller advokat. Juristerne og advokaterne i Retshjælpen har tavshedspligt og giver juridisk rådgivning om blandt andet skilsmisse, samvær og bolig, der kan være svært at overskue, når man har levet i et voldeligt forhold.